

FAMOSOS REL·LISCANES DEL CINEMA

Ben-Hur amb rellotge: des que hi ha cinema, fins i tot els millors cineastes han tingut relliscades insòlites; tanmateix, han guanyat ‘Oscars’ pel·lícules plenes d’errors com *Allò que el vent s’endugué* o *El Senyor dels Anells*. I un cineasta estrella fins i tot es va negar a retallar un error força absurd d’un film seu.

Errors de pel·lícula

En el film *Stormy Love* es veu un micro que no hi hauria d’aparèixer. Un home amb cota de malla i dos en camiseta a la pel·lícula *Ekkelins Knecht*. En *Pirates del Carib* algú apareix a la imatge i no hi hauria de ser; porta una gorra blanca. En *Les regles del joc*, una de les errades més habituals, el micro.

En Harry Potter té una cicatriu al front. Tall següent: la cicatriu ha desaparegut. Fotogrames més tard: ja torna a ser-hi. El bastó màgic d’en Gandalf il·lumina les mines de Mòria, però què és això? Si ens ho mirem atentament, descobrim un cable penjant del bastó.

Qui s’ho mira amb atenció pot descobrir errors com aquests en qualsevol pel·lícula o sèrie de televisió. Només en

la primera part d’*El Senyor dels Anells* hi ha 257 errors, a *Harry Potter i el pres d’Askaban* n’hi ha 289, i a *Apocalypse Now*, 391. Tots estan meticulosament llistats per fans a internet, que els discuteixen i els comproven.

A la llarga llista de lapsus de *moviemistakes.com* se’n troben més de 80.000; i els portals en alemany *di-eseher.de* i *fehler-im-film.de* registren prop de 10.000 entrades. Aquest últim

el va crear Marius Schäfer fa gairebé vuit anys. Trobar errors és un dels passatemps d’aquest noi de 34 anys: “És una mica com jugar a detectius”, diu Schäfer, “es tracta de veure el que als altres els passa per alt i de parar atenció en coses que no són el focus”.

Destral, espasa, destral, espasa. Hi ha una gran quantitat de coses per veure: en l’èxit de vendes *Gladi-*

tor, per exemple, ambientat a l'antiga Roma, durant una cursa es volca una quadriga, corre una tela i queden al descobert bombones de gas absolutament contemporànies. En la mateixa pel·lícula es veu l'emperador respirar, tot i que realment jeu mort al llit. A *Braveheart*, el protagonista (Mel Gibson) en una batalla té primer una destrat a la mà, després no hi té res, al següent tall hi té una espasa, llavors altre cop una destrat i finalment, en el següent tall, una espasa.

Tom Cruise, en l'èpica *Top Gun*, de cop i volta porta unes ulleres de sol, però en el tall anterior no en portava. En el gran film de ciència-ficció *Blade Runner* es veuen unes cordes, d'on penja el vehicle flotant, i en el clàssic de Quentin Tarantino *Pulp Fiction* hi ha forats de bala abans que hi hagi hagut trets.

En *Els àngels de Charlie* hi ha un error extraordinari: enmig d'una batussa, Drew Barrymore crida una tal Lucy, si bé el personatge es diu Alex (l'actriu que li dona vida és Lucy Liu). Un altre error freqüent és que l'equip de rodatge aparegui a la imatge: en *La maledicció de la Perla Negra* apareix un membre de l'equip al vaixell; en *Terminator 2* es reflecteixen càmeres a la porta d'un cotxe; i fins i tot Steven Spielberg, que més endavant seria un director d'èxit, va tenir una patinada al començament de la seva carrera: en la pel·lícula *Duel*, de 1971, hi fa una aparició involuntària reflectit en una cabina de telèfon.

Buscar errors com a entrenament per al cervell. “No hi ha ni una sola pel·lícula sense errors”, diu Marius Schäfer, “només hi ha pel·lícules bones i dolentes”. I quina diferència hi ha? “Les pel·lícules bones m'enganxen tant que no paro atenció als errors”. Quan una escena es roda una vegada i una altra és inevitable, per exemple, que l'espelma de sobre la taula d'un restaurant es vagi

En *Anna Karenina* es veuen les marques en terra. En *U2* els miralls reflecteixen el que no hauria de mostrar. *Comboi*, càmeres inconvenients.

consumint i que en la presa final amb la pel·lícula acabada l'espelma sigui més llarga o més curta. O que una copa de vi negre ara sigui a la dreta, ara a l'esquerra, o que desaparegui i que en talls posteriors torni a sortir.

“Buscar aquest tipus de coses és com un entrenament per al cervell”, diu Schäfer, “perquè contínuament he de memoritzar posicions i més detalls”. Gairebé 5.000 aficionats com Schäfer augmenten constantment la base de dades, espectadors meticulosos, joves i grans, tant homes com dones. Buscar errors és un passatemps per a tothom, “des d'un projectista de cinema fins a una au-

xiliar d'una assessora fiscal”, afirma Schäfer, que treballa de director de producció en una empresa d'internet.

Hollywood es gasta centenars de milions de dòlars en el seus èxits de taquilla, al set hi ha especialistes que únicament es preocupen dels errors de vestuari, de maquillatge i de continuïtat i, tot i així, hi ha moltes rrelliscades. Sempre ha estat així. Perquè els *goofs* (el terme en anglès per als errors en les pel·lícules) són tan antics com el cinema mateix: ja en l'històric film mut de 187 minuts *Birth of a Nation*, de 1915, un soldat mort belluga un peu, i en el melodrama de 1939, situat als estats del sud, *Allò que el vent s'endugué*, guardonat amb deu Oscars, sobresurten micròfons a la imatge. La corbata de Charlie Chaplin, durant el seu discurs com a dictador Hynkel en *El gran dictador* (1940), ara és més curta, ara més llarga.

Decorat robot de 'King Kong'. A *Frankenstein* (1931) l'ombra d'un càmera apareix a la imatge; en el film de pirates *El corsari roig*, amb Burt Lancaster, al fons es veu un vaixell de vapor, i a *Perseguit per la mort*, d'Alfred Hitchcock, un nen es tapa les orelles abans que senti un tret. En el tan elogiat *Ciudadà Kane*, Orson Welles

va fer servir, per a una escena de selva, material de *King Kong* per estalviar diners, per la qual cosa al fons s'hi veuen quatre pterosaures.

De tota manera, Welles no s'hi va amoïnar gaire: a pesar que l'estudi de cinema li va demanar que els tragués de la pel·lícula, el director es va negar a eliminar-los de la seva obra mestra. Avui la pel·lícula encara és considerada per molts crítics com un dels millors films de tots els temps.

Sven Stillech
© Der Spiegel

Traducció d'Arnau Figueras